

O URUGUAI:

Os galegos retornados que estivesen residindo no Uruguai deben atender ao previsto no CDI asinado entre España e O Uruguai:

Convenio entre o Reino de España e a República Oriental do Uruguai para evitar a dobre imposición e previr a evasión fiscal en materia de impostos sobre a renda e sobre o patrimonio e o seu Protocolo, feito en Madrid o 9 de outubro de 2009.

De conformidade co establecido na norma convencional procede analizar as principais fontes de renda máis comunmente obtidas. Para iso partiremos da configuración do galego retornado como residente fiscal en España.

RENDAS INMOBILIARIAS:

Artigo 6. Rendas inmobiliarias.

1. As rendas que un residente dun Estado contratante obteña de bens inmobles (incluídas as rendas de explotacións agrícolas ou forestais) situados no outro Estado contratante poden someterse a imposición nesoutro Estado.

2. A expresión «bens inmobles» terá o significado que lle atribúa o dereito do Estado contratante en que os bens estean situados. Dita expresión comprende en todo caso os bens accesorios aos bens inmobles, o gando e o equipo utilizado nas explotacións agrícolas e forestais, os dereitos aos que sexan aplicables as disposicións de dereito privado relativas aos bens raíces, o usufruto de bens inmobles e o dereito para percibir pagos fixos ou variables en contra prestación pola explotación, ou a concesión da explotación, de xacementos minerais, fontes e outros recursos naturais. Os buques, embarcacións e aeronaves non terán a consideración de bens inmobles.

3. As disposicións do apartado 1 son aplicables aos rendementos derivados da utilización directa, o arrendamento ou aparcería, así como de calquera outra forma de explotación dos bens inmobles.

4. Cando a propiedade de accións ou outros dereitos atribúan directa ou indirectamente ao propietario das devanditas accións ou dereitos o dereito ao goce dos bens inmobles, as rendas derivadas da utilización directa, arrendamento ou uso en calquera outra forma de tal dereito de goce, poden someterse a imposición no Estado contratante en que os bens inmobles estean situados.

5. As disposicións dos apartados 1, 3 e 4 aplícanse igualmente ás rendas derivadas dos bens inmobles dunha empresa.

Polo tanto, o galego retornado que teña bens inmobles no Uruguai deberá ter en conta que as rendas que procedan dese ben inmovible poden gravarse en España e no Uruguai:

- O Uruguai poderá gravalas por canto o ben inmovible está no seu territorio.
- Pero tamén tributarán en España porque o galego retornado reside en España, debendo tributar por renda mundial, o que supón que ten que incluír as rendas derivadas dese ben inmovible que está no Uruguai.

Por outra banda, o precepto establece que se inclúen tanto as rendas derivadas da utilización directa de bens inmobles como as que procedan do arrendamento ou outra

forma de explotación destes bens. Inclúense as rendas de explotacións agrícolas ou forestais

Agora ben, producida esta situación, en España o contribuínte poderá aplicar na súa declaración da renda a dedución para evitar a dobre imposición xurídica internacional.

DIVIDENDOS:

Neste caso atopámonos cun contribuínte residente en España que percibe dividendos procedentes dunha sociedade que ten a súa residencia no Uruguai.

Artigo 10 CDI:

1. Os dividendos pagos por unha sociedade residente dun Estado contratante a un residente do outro Estado contratante poden someterse a imposición nesoutro Estado.

2. Con todo, devanditos dividendos poden someterse tamén a imposición no Estado contratante en que resida a sociedade que paga os dividendos e segundo a lexislación dese Estado, pero se o beneficiario efectivo dos dividendos é un residente do outro Estado contratante, o imposto así esixido non poderá exceder do 5 por 100 do importe bruto dos dividendos.

Non obstante ao disposto no parágrafo anterior, o Estado contratante no que a sociedade que paga os dividendos sexa residente considerará exentos os dividendos pagos por esa sociedade a unha sociedade cuxo capital estea total ou parcialmente dividido en accións ou participacións e que sexa residente do outro Estado contratante, sempre que esta posúa directamente polo menos o 75 por cento do capital da sociedade que paga os dividendos.

Estes dous últimos parágrafos non afectan á imposición da sociedade respecto dos beneficios con cargo aos que se pagan os dividendos.

3. O termo «dividendos» no sentido deste artigo significa os rendementos das accións, das accións ou bonos de goce, das partes de minas, das partes de fundador ou outros dereitos que permitan participar nos beneficios, excepto os de crédito, así como os rendementos suxeitos ao mesmo réxime fiscal que os rendementos das accións ou participacións pola lexislación do Estado do que a sociedade que realiza a distribución sexa residente.

4. As disposicións dos apartados 1 e 2 non son aplicables se o beneficiario efectivo dos dividendos, residente dun Estado contratante, realiza no outro Estado contratante, do que é residente a sociedade que paga os dividendos, unha actividade económica a través dun establecemento permanente situado alí, e a participación que xeran os dividendos está vinculada efectivamente ao devandito establecemento permanente. En tal caso, son aplicables as disposicións do artigo 7.

5. Cando unha sociedade residente dun Estado contratante obteña beneficios ou rendas procedentes do outro Estado contratante, esoutro Estado non poderá esixir ningún imposto sobre os dividendos pagos pola sociedade, salvo na medida en que eses dividendos se paguen a un residente desoutro Estado ou a participación que xeren os dividendos estea vinculada efectivamente a un establecemento permanente situado nesoutro Estado, nin someter os beneficios non distribuídos da sociedade a un imposto sobre os mesmos, aínda que os dividendos pagos ou os beneficios non distribuídos consistan, total ou parcialmente, en beneficios ou rendas procedentes desoutro Estado.

6. Non obstante as restantes disposicións deste Convenio, cando unha sociedade residente dun Estado contratante teña un establecemento permanente no outro Estado contratante, esoutro Estado contratante poderá someter a imposición as remesas de beneficios, ou o que se considere como tales, transferidas polo establecemento permanente á sociedade residente do Estado contratante mencionado en primeiro lugar, pero o imposto así esixido non poderá exceder do 0 por cento do

importe bruto.

Desta forma España someterá ao IRPF os dividendos percibidos por un galego retornado que procedan de sociedades uruguaias.

Ao mesmo tempo, se a sociedade que reparte os dividendos ten a súa residencia no Uruguai, este país poderá someter eses dividendos tamén a tributación de acordo coa súa normativa interna. Agora ben, se quen percibe o dividendo é o beneficiario efectivo, o imposto esixido polo Uruguai terá como límite máximo o 5 por 100 do importe bruto dos dividendos.

O contribuínte residente en España poderá aplicar a dedución por dobre imposición internacional ata ese límite.

En todo caso, o CDI sinala que esta regra non sería aplicable se o beneficiario efectivo, por exemplo, o galego retornado, realiza no Uruguai (lugar de residencia da sociedade que paga os dividendos) unha actividade económica a través dun establecemento permanente situado no Uruguai e a participación que xeran estes dividendos está vinculada a ese establecemento permanente. Nestes casos o gravame produciríase conforme as regras previstas no CDI para as actividades empresariais (art. 7 CDI).

Á beira desta regra xeral, o precepto contempla un suposto de exención dos dividendos no Uruguai, pero referido a sociedades e que se aplicaríase cando unha sociedade uruguia paga dividendos a unha sociedade con residencia fiscal en España cuxo capital estea total ou parcialmente dividido en accións ou participacións e esta posúa directamente polo menos o 75 por cento do capital da sociedade que paga os dividendos.

XUROS:

Artigo 11 CDI

1. Os xuros procedentes dun Estado Contratante e pagos a un residente do outro Estado Contratante poden someterse a imposición nestoutro Estado.
2. Con todo, estes xuros tamén poden someterse a imposición no Estado Contratante do que procedan, de conformidade coa lexislación do devandito Estado; pero se o beneficiario efectivo dos xuros é residente do outro Estado Contratante, o imposto non poderá exceder do 10 por cento do importe bruto dos xuros.
3. Non obstante ao disposto no apartado 2, os xuros procedentes dun Estado contratante e pagos a un residente do outro Estado contratante poden someterse exclusivamente a imposición nesoutro Estado se o perceptor coincide co beneficiario efectivo dos xuros e:
 - a) é o propio Estado ou o Banco Central, unha das súas subdivisións políticas, ou entidades locais;
 - b) o pagador dos xuros é o Estado do que proceden, ou unha das súas subdivisións políticas e entidades locais;

c) os xuros páganse por razón dun préstamo ou crédito debido, concedido, outorgado, garantido ou asegurado por ese Estado, ou unha subdivisión política, entidade local ou organismo de crédito á exportación;

d) é unha institución financeira por un préstamo a un prazo igual ou superior a 3 anos destinado a financiar a proxectos de investimento;

e) o interese págase por razón dunha débeda xurdida como consecuencia da venda a crédito de calquera equipo, mercadoría ou servizo;

f) é un fondo de pensións aprobado a efectos fiscais por ese Estado e a renda do devandito fondo está, en termos xerais, exenta de tributación nese Estado.

4. O termo «xuros» no sentido deste artigo significa os rendementos de créditos de calquera natureza, con ou sen garantía hipotecaria ou cláusula de participación nos beneficios do debedor e, en particular, os rendementos de valores públicos e os rendementos de bonos ou obrigacións, incluídas as primas e lotes unidos a eses títulos, así como calquera outras rendas que se sometan ao mesmo réxime que os rendementos dos capitais prestados pola lexislación fiscal do Estado do que procedan as rendas. As penalizacións por mora no pago non se consideran xuros a efectos do presente artigo. O termo «xuros» non inclúe os ingresos considerados dividendos de conformidade co artigo 10.

5. As disposicións dos apartados 1 a 3 non se aplican se o beneficiario efectivo dos xuros, residente dun Estado contratante, realiza no outro Estado contratante, do que proceden os xuros, unha actividade económica por medio dun establecemento permanente situado nesoutro Estado, e o crédito que xera os xuros está vinculado efectivamente ao devandito establecemento permanente. En tal caso aplicaranse as disposicións do artigo 7.

6. Os xuros consideraranse procedentes dun Estado Contratante cando o debedor sexa un residente deste Estado. Con todo, cando o debedor dos xuros, sexa ou non residente dun Estado Contratante, teña nun Estado Contratante un establecemento permanente en relación co cal se contraeu a débeda que dá orixe aos xuros e tal establecemento soporte o pago dos mesmos, os xuros consideraranse procedentes do Estado Contratante onde estea situado o establecemento permanente.

7. Cando por razón das relacións especiais existentes entre o debedor e o beneficiario efectivo, ou das que un e outro manteñan con terceiros, o importe dos xuros tendo en conta do crédito polo que se paguen exceda do que conviñesen o debedor e o acredor en ausencia de tales relacións, as disposicións deste artigo non se aplicarán máis que a este último importe. En tal caso, o exceso poderá someterse a imposición de acordo coa lexislación de cada Estado contratante, a ter en conta as demais disposicións do presente Convenio.

No suposto de xuros procedentes do Uruguai percibidos por un residente en España (neste caso o galego retornado) o Convenio prevé dúas regras:

Unha primeira regra contida nos apartados 1 e 2 do precepto: Con carácter xeral establece unha tributación compartida, o que supón a posibilidade de que estes xuros se graven tanto en España coma no Uruguai conforme ás súas lexislacións internas.

Agora ben, se quen percibe os xuros é o beneficiario efectivo residente en España, O Uruguai poderá someter eses xuros a un gravame máximo que será do 10 por 100 do importe bruto dos xuros.

En caso de ser gravados en ambos os Estados, a España como Estado de residencia correspóndelle outorgar a dedución para evitar a dobre imposición internacional.

Unha segunda regra, a contida no apartado 3: prevese unha situación de tributación exclusiva no Estado de residencia do perceptor dos xuros que sexa beneficiario efectivo (no que aquí interesa sería en España ao tratarse dun galego retornado) se, entre outros supostos:

- b) o pagador dos xuros é o Estado do que proceden, ou unha das súas subdivisións políticas e entidades locais; é dicir, O Uruguai.
- c) os xuros se pagan por razón dun préstamo ou crédito debido, concedido, outorgado, garantido ou asegurado por ese Estado, ou unha subdivisión política, entidade local ou organismo de crédito á exportación;
- e) o interese págase por razón dunha débeda xurdida como consecuencia da venda a crédito de calquera equipo, mercadoría ou servizo;

Do mesmo xeito que sucedía no caso de dividendos, o CDI prevé a aplicación das regras establecidas para actividades empresariais no canto da dos xuros cando o beneficiario efectivo dos xuros, por exemplo, o galego retornado, realiza no Uruguai (Estado do que proceden os xuros) unha actividade económica a través dun establecemento permanente situado no Uruguai e o crédito que xeran estes xuros está vinculado a ese establecemento permanente.

Finalmente, o precepto tamén establece unha regra especial para aqueles supostos de suxeitos vinculados (debedor dos xuros e beneficiario dos mesmos teñen vinculación, por exemplo, familiares) nos cales se abonan xuros por encima dos que se acordaron entre partes independentes, limitando a aplicación do artigo 11 do Convenio só a estes últimos.

GANANCIAS PATRIMONIAIS:

Artigo 13 CDI

1. As ganancias que un residente dun Estado contratante obteña do alleamento de bens inmobles tal como se define no artigo 6, situados no outro Estado contratante, poden someterse a imposición nesoutro Estado.
2. As ganancias derivadas do alleamento de bens mobles que formen parte do activo dun establecemento permanente que unha empresa dun Estado contratante teña no outro Estado contratante, comprendidas as ganancias derivadas do alleamento do devandito establecemento permanente (só ou co conxunto da empresa), poden someterse a imposición nesoutro Estado contratante.
3. As ganancias derivadas do alleamento de buques ou aeronaves explotados en tráfico internacional ou de bens mobles afectos á explotación de tales buques ou aeronaves, só poden someterse a imposición no Estado contratante en que estea situada a sede de dirección efectiva da empresa.
4. As ganancias que un residente dun Estado contratante obteña do alleamento de accións ou doutros dereitos de participación cuxo valor se derive directa ou indirectamente en máis dun 50 por cento de bens inmobles situados no outro Estado contratante, poden someterse a imposición nesoutro Estado.

5. As ganancias derivadas do alleamento de accións ou doutros dereitos que, en forma directa ou indirecta, outorguen ao propietario das devanditas accións ou dereitos o dereito ao goce de bens inmobles situados nun Estado contratante, poden someterse a imposición nese Estado.

6. As ganancias derivadas do alleamento de calquera outro ben distinto dos mencionados nos apartados 1, 2, 3, 4 e 5 só poden someterse a imposición no Estado contratante en que resida o transmitente.

O CDI entre España e O Uruguai diferencia dentro do precepto dedicado ás ganancias patrimoniais en función a fonte da que procede a mencionada ganancia. Así, por exemplo, prevense os seguintes supostos de tributación compartida:

Ganancias patrimoniais derivadas de bens inmobles (art. 13.1 CDI): prevese unha tributación compartida, de forma tal que O Uruguai podería someter a imposición á ganancia patrimonial derivada do alleamento dun ben inmovible radicado en territorio uruguaio. Nese caso, o contribuínte residente en España poderá aplicar en España a dedución para evitar a dobre imposición xurídica internacional.

Polo tanto, os galegos retornados que no ano de traslado (se xa resultan residentes fiscais en España) ou nos anos seguintes alleen un ben inmovible radicado no Uruguai deberán incluír na súa declaración do IRPF as ganancias patrimoniais que se deriven da venda dese ben inmovible, sen prexuízo de que, se estas ganancias tamén tributaron no Uruguai, poida aplicarse a dedución por dobre imposición xurídica internacional.

Ganancias derivadas do alleamento de bens mobles que formen parte do activo dun establecemento permanente que unha empresa española teña no Uruguai (art. 13.2 CDI):

O CDI prevé que poidan someterse a imposición tamén no Uruguai; é dicir, unha tributación compartida. Neste caso, o contribuínte poderá aplicar a dedución para evitar a dobre imposición xurídica internacional.

Quedan comprendidas tamén neste apartado as ganancias derivadas do alleamento do establecemento permanente (só ou co conxunto da empresa).

Ganancias derivadas do alleamento de accións ou doutros dereitos de participación: prevese unha tributación compartida para distintas situacións, de tal forma que O Uruguai e España poderían gravar as ganancias se o transmitente é residente en España e:

- A ganancia é froito do alleamento de accións ou outros dereitos de participación cuxo valor se derive directa ou indirectamente en máis dun 50 por cento de bens inmobles situados no Uruguai (art. 13.4 CDI).
- As ganancias derivan do alleamento de accións ou doutros dereitos que, en forma directa ou indirecta, outorguen ao propietario das devanditas accións ou dereitos, o dereito ao goce de bens inmobles situados no Uruguai (art. 13.5 CDI).

Ganancias derivadas do alleamento de bens distintos aos mencionados (art. 13.6 CDI):

no caso de ganancias non incluídas en ningún dos apartados anteriores do precepto, estas só poden someterse a imposición no Estado de residencia do transmitente; é dicir, no que aquí interesa, sendo o galego retornado residente en España, a ganancia obtida pola transmisión dun ben realizada por este gravarase só en España.

RETRIBUCIÓNS COMO MEMBROS DO CONSELLO DE ADMINISTRACIÓN DE SOCIEDADES RESIDENTES NO URUGUAI:**Artigo 15 CDI:**

As participacións e outras retribucións similares que un residente dun Estado contratante obteña como membro dun Consello de Administración ou Directorio dunha sociedade residente do outro Estado contratante poden someterse a imposición nesoutro Estado.

Este tipo de rendas están sometidas a tributación compartida, polo que tanto España coma O Uruguai poden sometelas a gravame.

O Convenio aclara que este tipo de retribucións teñen que ser pagadas pola sociedade en concepto de membros do Consello de Administración ou Directorio desa sociedade. As retribucións inclúen as participacións e outras retribucións similares.

No caso de que estas rendas se someteran a gravame no Uruguai, o contribuínte pode practicar a dedución por dobre imposición internacional.

SERVIZOS PERSOAIS DEPENDENTES:**Art 14 CDI:**

1. Sen prexuízo do disposto nos artigos 15, 17 e 18, os soldos, salarios e outras remuneracións similares obtidos por un residente dun Estado contratante por razón dun emprego só poden someterse a imposición nese Estado a non ser que o emprego se exerza no outro Estado contratante. Se o emprego se exerce desa forma, as remuneracións derivadas do mesmo poden someterse a imposición nesoutro Estado.

2. Non obstante ao disposto no apartado 1, as remuneracións obtidas por un residente dun Estado contratante por razón dun emprego exercido no outro Estado contratante poden someterse a imposición exclusivamente no Estado mencionado en primeiro lugar se:

- a) o perceptor permanece no outro Estado durante un período ou períodos cuxa duración non exceda en conxunto de 183 días en calquera período de doce meses que comece ou remate no ano fiscal considerado, e
- b) as remuneracións se paguen por, ou en nome de, un empregador que non sexa residente do outro Estado, e
- c) as remuneracións non se soporten por un establecemento permanente que o empregador teña no outro Estado.

3. Non obstante ás disposicións precedentes deste artigo, as remuneracións obtidas por razón dun emprego exercido a bordo dun buque ou aeronave explotado en tráfico internacional, poden someterse a imposición no Estado contratante en que estea situada a sede de dirección efectiva da empresa.

No caso do CDI España e O Uruguai a regra xeral con relación aos soldos e salarios percibidos por unha persoa física pódense sintetizar nas seguintes:

Regra xeral:	Os soldos e salarios tributan no Estado de residencia do traballador	
Regras especiais:	I. Se o traballo se desenvolve noutro Estado distinto ao Estado de residencia	Estoutro Estado tamén pode someter a tributación esas rendas. No caso de que ambos Estados graven a renda, corresponde ao Estado de residencia conceder a dedución para evitar a dobre imposición internacional.
	II. Se, a pesar de desenvolverse o traballo nun Estado distinto ao de residencia, se cumpren as seguintes condicións: a) o traballador permanece no outro Estado durante un período ou períodos cuxa duración non exceda en conxunto de 183 días en calquera período de doce meses que comece ou remate no ao fiscal considerado, e b) el empregador pagador non é residente do outro Estado, e c) o empregador non ten un establecemento permanente ou unha base fixa no outro Estado que soporte as remuneracións.	As rendas someteranse a gravame en no Estado de residencia.

Por tanto, aqueles galegos retornados que poidan seguir traballando para unha empresa residente no Uruguai, tributarán en España polos soldos ou salarios que perciban, debendo incluír ditas rendas na declaración do IRPF español.

Se ditas rendas se gravaron tamén no Uruguai porque o traballo se desenvolveu alí (regra especial, suposto I da táboa), poderá practicarse en España a dedución por dobre imposición internacional.

PENSIÓNS:

Art. 17 CDI.

Sen prexuízo do disposto no apartado 2 do artigo 18, as pensións e remuneracións análogas pagas a un residente dun Estado contratante por razón dun emprego anterior só poden someterse a imposición nese Estado.

Artigo 18 CDI.

2.

a) Non obstante ao disposto no apartado 1, as pensións e outras remuneracións análogas, pagadas por un Estado contratante ou por unha das súas subdivisións políticas ou entidades locais, ben directamente ou con cargo a fondos constituídos, a unha persoa física por razón de servizos prestados a ese Estado ou a esa subdivisión ou entidade, só poden someterse a imposición nese Estado.

b) Con todo, ditas pensións e remuneracións análogas só poden someterse a imposición no outro Estado contratante se a persoa física é residente e nacional dese Estado.

Á hora de abordar a repartición da potestade tributaria entre Estados respecto das pensións debemos diferenciar entre pensións privadas e pensións públicas:

Pensións privadas: O Convenio inclúe dentro deste concepto as remuneracións pagas por razón dun emprego anterior. Neste caso, o emprego exercido sería de carácter privado na medida en que as pensións públicas están previstas noutro artigo.

Se estamos ante unha pensión privada ou situacións asimiladas, o Convenio prevé a tributación desa renda exclusivamente no Estado de residencia do perceptor da mesma.

Polo tanto, por exemplo, o galego retornado que perciba unha pensión privada do Uruguai deberá tributar en España, incluíndo esta renda na declaración do IRPF que realice en España.

Pensións públicas: quedan incluídas as pensións que se perciban por razón dun emprego público anterior, tanto se se prestou o servizo ao Estado como a algunha das súas subdivisións políticas ou a un ente local. Polo tanto, o beneficiario dunha pensión pública por razón dun emprego público anterior no Uruguai poderá atoparse nalgunha das seguintes situacións a efectos de determinar quen ten a potestade para gravar esas rendas:

Regra xeral:		As pensións públicas pagadas polo Uruguai sométense a tributación só no Uruguai.
Regra especial :	beneficiario da pensión pública: <ul style="list-style-type: none"> • reside en España e • ten a nacionalidade española 	A pensión pública só tributará en España.

Polo tanto, no caso de galegos retornados atoparémonos posiblemente ante a regra especial pois serán residentes en Galicia e con nacionalidade española, polo que as pensións públicas que perciban someteranse a tributación só en España.

REMUNERACIÓNS PÚBLICAS:

Artigo 18 CDI.

1.

a) Os soldos, salarios e outras remuneracións similares, pagadas por un Estado contratante ou por unha das súas subdivisións políticas ou entidades locais a unha persoa física por razón de servizos prestados a ese Estado ou a esa subdivisión ou entidade, só poden someterse a imposición nese Estado.

b) Con todo, devanditos soldos, salarios e remuneracións similares só poden someterse a imposición no outro Estado contratante se os servizos se prestan nese Estado e a persoa física é un residente dese Estado que:

(i) é nacional dese Estado; ou

(ii) non adquiriu a condición de residente dese Estado soamente para prestar os servizos.

3. O disposto nos artigos 14, 15, 16 e 17 aplícase aos soldos, salarios, pensións, e outras remuneracións análogas, pagados por razón de servizos prestados no marco dunha actividade económica realizada por un Estado contratante ou por unha das súas subdivisións políticas ou entidades locais.

No apartado 1 do art. 18 do CDI recóllense aquelas remuneracións públicas distintas das pensións.

A regra xeral en caso de remuneracións públicas pagas polo Uruguai a unha persoa física polos servizos prestados a ese Estado, só se someten a gravame no Uruguai.

Con todo, prevese unha excepción, que supón que só se gravarán esas rendas no Estado de residencia do perceptor das mesmas (neste caso España) cando concorran os seguintes requisitos:

- Que o servizo se preste en España
- Que o perceptor sexa residente en España
- Que o perceptor sexa nacional de España
- Que o perceptor non adquirira a residencia en España para prestar os servizos

OUTRAS RENDAS:

Ademais, o CDI contén regras específicas de atribución de potestade tributaria para outras rendas como as de artistas, profesores ou estudantes.

Finalmente, o Convenio acaba cun artigo que funciona como cláusula de peche para aquelas rendas que non teñan encaixe nalgún dos preceptos específicos do CDI e que establece como regra xeral a tributación no Estado de residencia, salvo que no outro Estado teña un establecemento permanente e se trate de bens afectos, nese caso aplicaranse as regras do art. 7 do CDI (beneficios empresariais).

Así, o artigo 20 do CDI refírese a outras rendas e establece o seguinte:

Artigo 20 CDI.

1. As rendas dun residente dun Estado contratante, calquera que fose a súa procedencia, non mencionadas nos anteriores artigos do presente Convenio, someteranse a imposición unicamente nese Estado.
2. O disposto no apartado 1 non é aplicable ás rendas, distintas das derivadas de bens inmoables no sentido do apartado 2 do artigo 6, cando o beneficiario das devanditas rendas, residente dun Estado contratante, realice no outro Estado contratante unha actividade económica por medio dun establecemento permanente situado nesoutro Estado, e o dereito ou ben polo que se pagan as rendas estea vinculado efectivamente co devandito establecemento permanente. En tal caso, son aplicables as disposicións do artigo 7.

MÉTODOS PARA ELIMINAR A DOBRE IMPOSICIÓN

Artigo 22. Eliminación da dobre imposición.

1. En España, a dobre imposición evitarase ben de conformidade coas disposicións da súa lexislación interna ou conforme ás seguintes disposicións, suxeitas á lexislación interna de España:

a) Cando un residente de España obteña rendas ou posúa elementos patrimoniais que, conforme as disposicións deste Convenio poidan someterse a imposición no Uruguai, España permitirá:

i) a dedución do imposto sobre a renda dese residente por un importe igual ao imposto sobre a renda pagado no Uruguai;

ii) a dedución do imposto sobre o patrimonio dese residente por un importe igual ao imposto pago no Uruguai sobre eses elementos patrimoniais;

iii) a dedución do imposto sobre sociedades efectivamente pagado pola sociedade que reparte os dividendos correspondente aos beneficios con cargo aos cales devanditos dividendos páganse, de acordo coa súa lexislación interna.

Con todo, dita dedución non poderá exceder da parte do imposto sobre a renda ou do imposto sobre o patrimonio, calculados antes da dedución, correspondente ás rendas ou aos elementos patrimoniais que poidan someterse a imposición no Uruguai.

b) Cando conforme a calquera disposición deste Convenio as rendas obtidas por un residente de España ou o patrimonio que posúa estean exentos de impostos en España, España poderá, con todo, tomar en consideración as rendas ou o patrimonio exentos para calcular o imposto sobre o resto das rendas ou o patrimonio dese residente.

IMPOSTO SOBRE O PATRIMONIO (Vid. Cadro Anexo I)

Artigo 21. Patrimonio.

- 1. O patrimonio constituído por bens inmobles no sentido do artigo 6, que posúa un residente dun Estado contratante e estea situado no outro Estado contratante, pode someterse a imposición nesoutro Estado.*
- 2. O patrimonio constituído por bens mobles que formen parte do activo dun establecemento permanente que unha empresa dun Estado contratante posúa no outro Estado contratante, pode someterse a imposición nesoutro Estado contratante.*
- 3. O patrimonio constituído por buques ou aeronaves explotados en tráfico internacional, así como por bens mobles afectos á explotación de tales buques e aeronaves, só pode someterse a imposición no Estado contratante en que estea situada a sede de dirección efectiva da empresa.*
- 4. O patrimonio constituído por accións ou outros dereitos nunha sociedade ou en calquera outro tipo de persoa xurídica, cuxo valor se derive en máis dun 50 por cento, directa ou indirectamente, de bens inmobles situados nun Estado contratante ou por accións ou outros dereitos que outorguen ao propietario dos mesmos o dereito ao goce de bens inmobles situados nun Estado contratante, poden someterse a imposición no Estado contratante en que estea situado o ben inmoble.*
- 5. Todos os demais elementos patrimoniais dun residente dun Estado contratante só poden someterse a imposición nese Estado.*